

MAJA HRGOVIĆ, PUŽ, MALA SCENA, RED. STAŠA ZUROVAC

Sporost kao prednost

U eri sveopće jurnjave za obvezama, poslom, uspjehom i novcem Vitomira Lončar, direktorica Male scene i producentica predstave *Puž*, premijerno izvedene na maloj pozornici toga uspješnoga privatnoga kazališta pred djecom i odraslima prepunim gledalištem na premijeri 4. veljače u Zagrebu, odlučuje naručiti tekst za djecu stariju od tri godine od hrvatske prozaičice Maje Hrgović, koja dosad nikad nije napisala dramski tekst za djecu. U svom prvom takovrsnu tekstu autorica vješto isprepleće elemente nekoliko bajki, ali prije svega stvara originalno i šarmantno djelo za djecu koje provlači i privlači malu publiku u svijet čarolije i igre, bajke i stvarnosti suptilnim zapletom, kratkim, komunikativnim rečenicama i toplom pričom o mlađem bratu Ivanu, kojemu svi zamjeraju što je prespor, i o starijoj sestri Nori, koja želi što prije odrasti. Okvir je teksta dječja igra u kojoj je Nora učiteljica, a Ivan učenik koji odrasle riječi pretvara u igru značenjima, pa se djelomice edukativan okvir pretvara u šaljiv, smjehotvoran igrokaz.

U predstavi je okupljena međunarodna ekipa suradnika: redatelj Staša Zurovac precizno i u pravom tempu, slijedeći svoje koreografsko i plesačko iskustvo, pretvara tekst u toplu i estetski atraktivnu predstavu punu energije i razrađenih pokreta koji strukturiraju ljudske osobine i mane odjevene u ruho dvostruke Svrake, Mede, Dobre vještice, izvrsno

suradujući s mladim glumcima izabranima na audiciji koji glume višestruke uloge: Paškom Vukasovićem (Ivan), Sanjom Milardović (Nora, Svraka), Matejom Majerle (Medo, Svraka, Vještica), dobro, energično i motivirano komunicirajući s publikom i djecom, uz neke manje govorne nesavršenosti. Skladatelj Marjan Nećak vrsno igre riječima iz teksta i stihove pretvara u glazbu primijenjenu djeci, veliku pomoć imajući u izvrsnoj pjevačici Mateji Majerle. Kostimografkinja Bjanka Adžić Ursulov i pomoćnica kostimografkinje Ani Adilmar estetski besprijekorno, lucidno i luckasto kostimiraju mlade glumce u djecu iz naše suvremenosti i zapamtljive likove iz bajke. Scenograf Žorž Draušnik zasniva scenografiju na dječjim slagalicama, lego-kockama i raznim drugim kockama i igrivim elementima, uprizorujući mogućnost rastvaranja središnjega scenskoga puža u divnoga, lijepoga, plemenitoga puža u dječjim i ljudskim glavama spremna na avanturu ulaska u maštoviti svijet bajkolikoga života. Oblikovateljica svjetla Željka Fabijanić Šaravanja dobro gradi promjene ozračja sukladne s promjenama prostora. Visokom estetskom

Puž je topla i atraktivna predstava

Snimio Miro Martinić

dosegu predstave pridonose fotograf Miro Martinić i likovne oblikovateljice Zita Nakić Vojnović i Klasja Fabjan.

I dok se u najavi predstave naglašava današnja preobrazba ljudi u svrake opterećene blještavilom i citiraju Molière, Konfucije i Ezop, predstava *Puž* pretvara se u divnu konkretizaciju njihovih ideja, ali prije svega u toplu priču o dječaku kojemu se nije žurilo pa je zato uspio prepoznati bajku života i život kao igru i igru riječima. Na sestrično-učiteljičino pitanje što je gradivo, odgovara: „Gradivo... Pa... to je nešto što se gradi. U gradivu

ima i lift. Pritisneš gumb i popneš se na vrh gradiva.“ Kad ga sestra-stroga učiteljica pita što znači šaputati, odgovara: „Kad medvjed stavi šapu na rame nekom planinaru... tati.“ Na pitanje što je odrasla riječ pravda, odgovara: „Pravda je kad netko stoji uspravno. Ovako, kao ja.“ Ključ je predstave ulazak u mamin ormar, pun mudrosti i igre, kreativnosti, topline i sreće, iz kojega brat i sestra ulaze u šumu u kojem se oživotvori dječakova bajka o dobroj vještici koja će njegovu brzu sestru naučiti da ne treba brzo ući u svijet odraslih koji nosi previše rada i odgovornosti.

Začudo, stvaralačka ekipa odlučuje da vrata u ormar budu vrata u gledalište...

Na kraju predstave: *Oboje sjedaju u duplju velikog stabla. Šuma se smrači. Odjednom, ponovo su u svojoj kući. Otvaraju se teška, škripava vrata mamine ormara. Ivan i Nora razmiču mamine duge haljine i žmirkajući izlaze. Pjevaju: „Kažu da si spor, pa što! / Neć te to ne ljuti, / List koji prvi padne, / Prvi i požuti!“*

Publika je s oduševljenjem nagradila mlade glumce i uigrani tim kreativnih suradnika.

MIRA MUHOBERAC